

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 347-ОЗ

от 9 март 2017 г.

В Комисията за финансов надзор (КФН) е подадена жалба вх. № 91-01-69 от 14.02.2017 г. от Застрахователна компания „Олимпик“ АД, Никозия, Кипър чрез „Застрахователна Компания Олимпик – клон България“ КЧТ срещу решение № 120 – ОЗ от 23.01.2017 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което е приложена принудителна административна мярка със следния диспозитив:

„Разпореждам на „Олимпик“ АД чрез „Застрахователна компания Олимпик-клон България“ КЧТ, в срок седем работни дни от датата на получаване на решението за прилагане на принудителна административна мярка, да извърши следното:

1. Да заплати застрахователно обезщетение/сума по писмената застрахователна претенция на Станислав Радев Стратев (ползвател на застрахователни услуги, увредено лице), заведена с вх. № ЗК-3741/27.07.2016 г. по описа на „Застрахователна компания Олимпик-клон България“ КЧТ;

2. За изпълнението на предходната точка да представи в Комисията за финансов надзор заверено копие на писмени доказателства.”

Жалбата е подадена от лице, представляващо „ЗК Олимпик – клон България“ КЧТ, на 14.02.2017 г. - в законоустановения срок по чл. 84, ал. 1 Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и отговаря на изискванията за редовност, визирани в разпоредбата на чл. 85, ал. 1 от АПК, поради което същата е допустима.

С подадената жалба „ЗК Олимпик – клон България“ КЧТ счита издадения индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 587, ал. 2, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) за неоснователен и противоречащ на закона и моли за отмяна на решение № 120 – ОЗ от 23.01.2017 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

След като разгледа постъпилата жалба и се запозна с всички факти и обстоятелства по административната преписка, и въз основа на представения доклад по чл. 13, ал. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор, КФН счита, че жалбата на „ЗК Олимпик – клон България“ КЧТ е неоснователна предвид следните съображения:

1. На първо място жалбоподателят твърди, че принудителната административна мярка, приложена с решение № 120 – ОЗ от 23.01.2017 г., няма преустановителен характер, тъй като не е налице извършено нарушение от страна на застрахователя, което да бъде преустановено чрез налагане на принудителна административна мярка. Жалбоподателят счита, че е недопустимо прилагането на принудителна административна мярка на основание, което не е изрично уредено в закона, респективно при липса на всички нормативно установени за това условия.

Твърдението на жалбоподателя е неоснователно. Съгласно чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните

последници от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. В конкретния случай, на базата на извършени проверка и анализ на документацията, е установено безспорно, че жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 499, ал. 4, изр. 1 КЗ, която гласи следното: „В случай на застрахователно събитие, за което има предявена претенция за заплащане на обезщетение пред застраховател или пред Гаранционния фонд и ако в хода на уреждане на претенцията възникне спор между Гаранционния фонд и застрахователя, сключил задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, относно това кой трябва да обезщети увреденото лице, обезщетението се заплаща от застрахователя.". Въпреки възникналия спор с Гаранционния фонд относно това кой следва да обезщети увреденото лице, обезщетението е следвало да бъде изплатено от застрахователя, но това не е изпълнено. В подкрепа на това следва да се отбележи, че чл. 587, ал. 1 КЗ оправомощава заместник – председателя да прилага мерките по чл. 587, ал. 2 КЗ, когато се установи, че застраховател е извършил действия или е допуснал бездействия, които са довели до нарушаване разпоредбите на КЗ и до застрашаване интересите на ползвател на застрахователни услуги. Извършеното нарушение застрашава интересите на ползвателя на застрахователна услуга г-н Станислав Радев Стратев, тъй като той е следвало да получи застрахователно обезщетение за претърпените от него вреди, но към момента на постановяване на решение № 120 – ОЗ от 23.01.2017 г. такова не е получено.

Видно от гореизложеното оспорваният акт, с който е приложена принудителната административна мярка, е законосъобразен, тъй като е установено застрашаване интересите на потребител, което е породено от действия на застрахователя в нарушение на законовите изисквания. Обжалваното решение е издадено от компетентен орган. Безспорно е, че по силата на разпоредбите на КЗ заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, може да налага принудителни административни мерки. Принудителната административна мярка е приложена при посочване на конкретни основания, а именно чл. 16, ал. 1, т. 15 от Закона за Комисията за финансов надзор, чл. 588, ал. 4 във връзка с чл. 595, ал. 1, във връзка с чл. 587, ал. 1, т. 1 и 4, във връзка с чл. 587, ал. 2, т. 1 КЗ, във връзка с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК и чл. 2, ал. 1, т. 1 КЗ.

Освен това следва да се има предвид, че принудителната административна мярка е приложена в съответствие с целта на закона – чл. 2, ал. 1, т. 1 КЗ и чл. 11 от Закона за Комисията за финансов надзор.

2. На второ място в жалбата се твърди, че хипотезите на посочените в решение № 120-ОЗ/23.01.2017 г. норми не са се осъществили и не е застрашаван интересът на ползвател на застрахователни услуги, тъй като застрахователното отношение е прекратено, на основание изтекъл срок на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с полица № 28114001790728, сключена между носещия отговорност застрахован и застрахователя. Аргумент за горното се извежда от протокол за пътнотранспортно произшествие, според който към датата и часа на настъпване на застрахователното събитие – 08.07.2015 г., 00:25 ч. не е налице валидно застрахователно правоотношение. Твърди се, че като официален документ със задължителна материална доказателствена сила и на основание чл. 496, ал. 3 от КЗ протоколът за пътнотранспортно произшествие обвързва застрахователя.

Твърдението на жалбоподателя е неоснователно. От събраните по административната преписка документи безспорно е установено, че е налице спор между Гаранционния фонд и застрахователя относно това кой следва да обезщети увреденото лице, т. е. налице е хипотезата на чл. 499, ал. 4 КЗ. Следва да се има предвид, че съдебното производство, образувано по повод възникнало пътнотранспортно произшествие пред Районен съд - Бургас, и административното производство по налагане на принудителна административна мярка са две самостоятелни, независими едно от друго производства. Задължението на застрахователя по чл. 499, ал. 4 КЗ е самостоятелно задължение на застрахователя и то следва да бъде изпълнено от него.

Фактът, че в протокола за възникнало пътнотранспортно произшествие е посочена дата на застрахователното събитие 08.07.2015 г., час 00:25 часа, а съгласно свидетелските показания са посочени дата 07.07.2016 г. и часови интервал 23:40-23:50 часа на настъпване на застрахователното събитие, само потвърждава извода, че в случая се касае за застрахователно събитие, за което има предявена претенция за заплащане на обезщетение пред застрахователя и пред Гаранционния фонд и в хода на уреждане на тази претенция е възникнал спор кой следва да плати застрахователното обезщетение.

3. На следващо място, жалбоподателят твърди, че е нарушен чл. 14 от Гражданския процесуален кодекс, тъй като власт да се произнася по гражданскоправни спорове са общите съдилища, като при издаването на индивидуалния административен акт заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, е действал, без да е компетентен орган.

Твърдението е неоснователно. Действително с издаването на индивидуалния административен акт заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, задължава застрахователя да изплати застрахователно обезщетение на застрахованото лице, каквото е изискването на чл. 499, ал. 4 от КЗ. Това правомощие на заместник-председателя е изрично предвидено в чл. 587, ал. 1 КЗ. Следва да се посочи, че с постановяването на оспорваното решение заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, не се е произнесъл по гражданско-правен спор. От своя страна застрахователят може да потърси възстановяване на съответното обезщетение от Гаранционния фонд като отнесе случая пред компетентния граждански съд. С оглед на това в случая не е налице нарушение на чл. 14 от Гражданския процесуален кодекс.

4. На последно място се твърди, че е нарушен принципът за съразмерност, уреден в чл. 6, ал. 5 АПК.

И това твърдение на жалбоподателя е неоснователно. Съгласно чл. 6, ал. 5 АПК административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Комисията за финансов надзор е изпълнила свое правомощие съгласно разпоредбите на КЗ. С налагането на принудителната административна мярка не са засегнати права и законни интереси на застрахователя в по-голяма степен от необходимото за целта.

Оспорваното решение е издадено в рамките на предоставената компетентност на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, при спазване на установената форма и административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Предвид гореизложеното Комисията за финансов надзор счита, че подадената жалба вх. № 91-01-69 от 14.02.2017 г. от Застрахователна компания „Олимпик“ АД, Никозия, Кипър чрез „Застрахователна Компания Олимпик – клон България“ КЧТ срещу решение № 120-ОЗ от 23.01.2017 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, е неоснователна, поради което на основание чл. 97, ал. 1, във връзка с чл. 59 от АПК и чл. 13, ал. 1, т. 18, във връзка с ал. 5 и 6 от Закона за Комисията за финансов надзор,

КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

Р Е Ш И :

Отхвърля жалба вх. № 91-01-69 от 14.02.2017 г. от Застрахователна компания „Олимпик“ АД, Никозия, Кипър чрез „Застрахователна Компания Олимпик – клон България“ КЧТ срещу решение № 120-ОЗ от 23.01.2017 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ като неоснователна.

Първоначалният административен акт (решение № 120-ОЗ от 23.01.2017 г. на заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“) може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването на настоящото решение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

КАРИНА КАРАИВАНОВА